

er rigtig, at man først forsøger de mildere Midler til Indskrænkning af Forbruget, inden man træffer den drakoniske Bestemmelse, at intet Brændevin maa forbruges her i Landet. Naar det ærede Medlem særlig anbefalede mig at tage Eksempel fra den engelske Lovgivning til Reformering af Samfundet, vil jeg dog tillade mig at gentagde i det ærede Medlems Erindring, hvad jeg før fremsatte, nemlig, at man i England allerede har en Brændevinskat, som er mere end dobbelt saa høj som den, jeg foreslaar. Man har altsaa i England allerede forsøgt dette Mittel i meget større Maal, end jeg foreslaar det forsøgt her. Muligvis altsaa det ærede Medlem kunde betragte en alvorlig Forhøjelse af Brændevinsatten i alle andre Lande end netop i Danmark som et anerkendt virksomt Mittel til at hemme dette Samfundssønde. Skulde det ikke være tilstrækkeligt, skal jeg overmaade gerne forhandle videre med det ærede Medlem, baade i Retning af yderligere Indskrænkning og ogsaa i Retning af andre Foranstaltninger, sigtende til det samme Maal.

J. C. Christensen: Det foreliggende Lovforslag skal gaa to Fluer med et Smæk. Det er tvejsidigt, idet det paa den ene Side skal, som Finansministeren udtrykte sig, hemme den overhaandtagende Spiritusnydelse, den overdrevne Brug af Spiritus, og paa den anden Side ogsaa gaa en anden Flue, idet det skal bringe Penge baade i Statskassen og i Kommunekasserne. Der er noget selmodsigende i, at Lovforslaget har saadanne to Sider, fordi det i Virkeligheden derved modarbejder sig selv og bringer en indre Splid i sig selv. Skal det nemlig virkelig alvorlig hemme overdreven Brug af Spiritus, hvor blive saa Pengene af? Omvendt, skal det bringe Penge ind i Statskassen og Kommunekasserne, hvor bliver saa Moralen af? Det er en Splidagtighed i selve Lovforslagets Bygning, som jo straks er iøjnefaldende. Nu sagde den højtærede Finansminister, at hans Hovedgrund til at komme med Lovforslaget var den, at ville hemme og formindste den overdrevne Brug af Spiritus, af Alkohol her i Landet, og da den højtærede Finansminister forelagde Forslaget, udtalte han sig om alle de Følger, som en saadan overdreven Alkoholnydelse kan have. Vi fik de sædvanlige Udtalelser, som man hører paa Afholdsmøder og trindt omkring i Landet om den Sag: at den overdrevne Spiritusnydelse førte Fattigdom med sig, førte Sygdom med sig, førte Forbrudelser med sig o. s. v. Det er ikke usædvanligt at høre slikt, og

det er heller ikke usædvanligt, som det alt er slet i Dag, at Danmark nævnes som det mest fordrufne Land her i Verden, det fremstilles tit saaledes af Folk, som slet ikke vide anden Bæstend derom end, hvad de have hørt paa anden Haand. Og dog er der navnlig i den senere Tid flere Gange blevet offentliggjort statistiske Tabelværker om, hvorledes der drikkes i de forskellige Lande, og dergennem er det blevet oplyst, at f. Eks. et Land, der er blevet kaldt for et ædrueligt Land, nemlig Frankrig, og hvor der er stor Skat paa Spiritus, nyder henimod dobbelt saa meget af absolut Alkohol pr. Individ som Danmark, og det er blevet oplyst, at forskellige andre Lande med Hensyn til Spiritusnydelse staa adskilligt over os. Men nok om det! Thi naar jeg ser paa selve Lovforslaget, interesserer det mig ikke saa meget i Egenstaa af et Lovforslag, der skal indføre en bedre Moral i Samfundet, som det interesserer mig som Stattelovforslag. Jeg tror, at man indfører i Virkeligheden ikke nogen anden eller bedre Moral i Samfundet med den Slags Love som her. Jeg tror, at skal man i Virkeligheden hemme den overhaandtagende Brug af Spiritus, maa det ske igennem Samfundsborgernes Oplysning om det skadelige, der er ved en overdreven Nydelse, og ved, at der stræbes her til, at der ad Lovgivningens og anden Vej bliver bedre Livsvilkaar for Folk at leve under. Thi ganske vist er det sandt nok, at Fattigdom tit er en Følge af Drifselighed, men det omvendte kan ogsaa være Tilfældet, det ser man mange Eksempler paa. Altsaa den moralske Side af Lovforslaget interesserer mig ikke saa stærkt som den rent finansielle, men jeg maa dog give det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) Ret i, at, naar man virkelig vil moralisere, vil udrette noget ad den Vej, hvorfor saa ikke gaa til det rene og store Forbud? Der er dog ingen Mening i at passe paa Smaafolk, paa de mindre bemidlede, og saa samtidig udsætte de rige og velstillede, som nyde Alkohol igennem Vin, for Kristeller og Farer. Dertil sagde den ærede Finansminister, at om det nu viste sig, at man ved dette Lovforslag ikke naaede frem i den Grad, som man ønskede sig, skulde han i sin Tid tage under Overvejelse at foreslaa andre Midler imod den overhaandtagende Nydelse af Spiritus, ja, han vilde tage under Overvejelse at forelægge et Lovforslag her, som gik ud paa, at Spiritus kun kunde faas som Medikamenter. Jeg tror, at hvis det lykkedes den højtærede Finansminister at faa gennemført det her foreliggende Lovforslag — jeg haaber, det aldrig skal lykkes ham,